

Manifest 8M

JUNTES SOM MÉS!

Avui, 8 de Març, les dones de tot el món estem convocades a la **VAGA FEMINISTA**.

Cada 8 de març celebrem l'aliança entre dones per a defensar els nostres drets conquistats. Ens precedeix una **llarga genealogia de dones activistes, sufragistes i sindicalistes**. Les que van portar la Segona República, les que van lluitar a la Guerra Civil, les que van combatre el colonialisme i les que van formar part de les lluites antiimperialistes. No obstant això, sabem que encara no és suficient: **queda molt per fer i nosaltres seguim lluitant**.

La sororitat és la nostra arma; és l'acció multitudinària la que ens permet seguir avançant. **La data del 8 de març és nostra, és internacional i és reivindicativa**.

Les nostres identitats són múltiples, **som diverses**. Vivim als pobles i a les ciutats, treballem en l'àmbit laboral i en el de les cures. Som paies, gitanes, dones amb diversitat funcional, migrades i racialitzades. Les nostres edats són totes i ens sabem lesbianes, trans, bisexuals, inter, queer, hetero... Som les que no hi són: som les assassinades, som les preses, som les que es van quedar al mar, som les que es van quedar a les fronteres. **Som TOTES**. Juntes avui parem el món i cridem:

PROU! Davant de totes les violències masclistes que ens travessen.

PROU! D'agressions, humiliacions, marginacions o exclusions. Exigim que el Pacte d'Estat contra les violències masclistes -d'altra banda insuficient- es doti de recursos i mitjans per al desenvolupament de polítiques públiques reals i efectives que ajudin a aconseguir una societat lliure de violències contra les dones i nenes. Denunciem la repressió sobre qui encapçalen la lluita pels drets socials i reproductius.

PROU! De violències masclistes, quotidianes i invisibilitzades que vivim les dones sigui quina sigui la nostra edat i condició. **VOLEM** poder moure'ns en llibertat per tots els espais i a tota hora. **VOLEM** gaudir del nostre dret a viure una vida lliure de violències masclistes. Assenyalem i denunciem la violència sexual com a expressió paradigmàtica de l'apropiació patriarcal del nostre cos que afecta, encara més, a les dones migrades i a les treballadores domèstiques. És urgent que la nostra reivindicació *Ni una menys: vives ens volem* sigui una realitat.

PROU! D'opressió per les nostres orientacions i identitats sexuals! Denunciem la LGTBIfòbia social, institucional i laboral que patim moltes de nosaltres, com una altra forma de violència masclista. Som dones i som diverses. **Si ens toquen a una, ens toquen a totes!**

Som les que reproduïm la vida. El treball domèstic i de cures que fem les dones és imprescindible per al sosteniment de la vida. Que majoritàriament sigui gratuït o estigui

devaluat és una trampa en el desenvolupament del capitalisme. Avui, amb la **vaga de cures** en la família i la societat, donem visibilitat a una feina que ningú vol reconèixer, ja sigui a la casa, mal pagada o com a economia submergida. Reivindiquem que el treball de cures sigui reconegut com un bé social de primer ordre i exigim la redistribució d'aquest tipus de tasques.

Avui reivindiquem una societat lliure d'opressions, d'explotació i violències masclistes. Fem una crida a la rebel·lia i a la lluita davant l'aliança entre el patriarcat i el capitalisme que ens vol dòcils, submises i callades.

Per aconseguir una vida lliure de violències cal actuar en tots els àmbits de la nostra vida. A Catalunya estem vivint una escalada de la repressió: càrregues policials l'1 d'octubre amb denúncies d'agressions sexuals. Les feministes estem compromeses també en la defensa de la democràcia i de les llibertats al nostre país i entenem que la criminalització i/o la judicialització de formes pacífiques de protesta social i reivindicació política també són formes de violència institucional que hem de denunciar. Per això **denunciem** l'aplicació de l'Article 155 de la Constitució espanyola i exigim la seva immediata suspensió.

No acceptem estar sotmeses a pitjors condicions laborals, ni cobrar menys que els homes per la mateixa feina. Per això, avui també fem **vaga laboral**.

Vaga contra els sostres de vidre i la precarietat laboral, perquè les feines a les que aconseguim accedir estan marcades per la temporalitat, la incertesa, els baixos salaris i les jornades parcials no desitjades. Nosaltres engrossim les llistes de l'atur. Moltes de les feines que realitzem no posseeixen garanties o no estan regulades. I quan algunes de nosaltres tenim millors treballs, ens trobem amb que els llocs de major salari i responsabilitat estan copats per homes. L'empresa privada, la pública, les institucions i la política són reproductores de l'explotació laboral de les dones.

PROU! de discriminació salarial pel fet de ser dones, de menyspreu i d'assetjament sexual en l'àmbit laboral.

Denunciem que **ser dona sigui la principal causa de pobresa** i que se'ns castigui per la nostra diversitat. La precarietat s'agreuja per a moltes de nosaltres pel fet de tenir més edat, ser migrada i estar racialitzades, per tenir diversitat funcional o una imatge allunyada de la normativitat. **Reivindiquem** que la nostra situació laboral ens permeti desenvolupar un projecte vital amb dignitat i autonomia i que l'ocupació s'adapti a les necessitats de la vida: l'embaràs o les cures no poden ser objecte ni d'acomiadament ni de marginació laboral, ni han de minvar les nostres expectatives personals ni professionals.

Considerem fonamental **denunciar** les normes i les polítiques opressives contra les dones migrants.

Exigim també **les pensions que ens hem guanyat**. No més pensions de misèria, que ens obliguen a patir pobresa en la vellesa. Demanem la cotitularitat de les pensions i que el temps dedicat a tasques de cura, o que hem desenvolupat al camp, sigui reconegut en

el càlcul de les pensions de la mateixa manera que el treball laboral i demanem la ratificació del conveni 189 de l'OIT que regula el treball domèstic.

Cridem ben fort contra el neoliberalisme salvatge que s'imposa com a pensament únic a nivell mundial i que destrossa el nostre planeta i les nostres vides. Les dones tenim un paper primordial en la lluita contra el canvi climàtic i en la preservació de la biodiversitat. Per això, apostem decididament per la sobirania alimentària dels pobles. Donem suport al treball de moltes companyes que posen en risc la seva vida per defensar el territori i els seus cultius. Exigim que la **defensa de la vida es situï en el centre de l'economia i de la política**.

Exigim ser protagonistes de les nostres vides, de la nostra salut i dels nostres cossos, sense cap tipus de pressió estètica. Els nostres cossos no són mercaderia ni objecte i, per això, també fem **vaga de consum**. Ja n'hi ha prou de ser utilitzades com a reclam!

Exigim també la **despatologització** de les nostres vides, les nostres emocions, les nostres circumstàncies: la medicalització respon a interessos de grans empreses, no a la nostra salut. Prou de considerar els nostres processos de vida com a malalties!

Exigim el reconeixement dels drets laborals de les treballadores sexuals i **denunciem** la violència institucional, la criminalització i l'estigma cap a les companyes.

Exigim la **despenalització total de l'avortament**, incloent-hi les menors d'edat, així com la seva legalització i cobertura gratuïta en el sistema de la sanitat pública. Repudiem qualsevol tipus d'ingerència en la decisió de les dones sobre els nostres cossos. **Nosaltres parim, nosaltres decidim!**

L'educació inicial és l'etapa principal en la que construïm les nostres identitats sexuals i de gènere i, per això, les estudiants, les mestres, la comunitat educativa i tot el moviment feminista exigim el nostre dret a **una educació pública, laica i feminista** lliure de valors heteropatriarcal i imperialistes des dels primers trams educatius, en els que les professores som majoria, fins a la universitat.

Reivindiquem també el nostre dret a una formació afectivo-sexual que ens ensenyi en la diversitat, sense por, sense complexos, sense reduir-nos a mers objectes i que no permeti ni una sola agressió masclista ni LGTBIfòbica a les aules.

Sol·licitem el manteniment i l'ampliació dels programes de beques d'estudi per a les estudiants de tots els nivells educatius.

Denunciem el pressupost públic que es destina a les escoles gestionades per l'Opus Dei i a totes les escoles concertades que segreguen per sexe. Reivindiquem una xarxa d'educació única, pública i gratuïta i amb perspectiva de gènere.

Exigim un avanç en la coeducació en tots els àmbits i espais de formació i una educació que no relegui la nostra història als marges dels llibres de text; i en la que la perspectiva de gènere sigui transversal a totes les disciplines. No som una excepció, som una constant

que ha estat callada!

VISCA LA VAGA DE CURES, DE CONSUM, LABORAL I EDUCATIVA!

VISCA LA VAGA FEMINISTA!

Cap dona és il·legal. Diem **PROU!** al racisme i l'exclusió. Cridem molt fort: no a les guerres i a la fabricació de material bèl·lic!. Les guerres són producte i extensió del patriarcat i del capitalisme per al control dels territoris i de les persones. La conseqüència directa de les guerres són milers de dones migrades i refugiades arreu del món, dones que som victimitzades, oblidades i violentades.

Denunciem les polítiques migratòries i de fronteres de l'Estat espanyol i de la Unió Europea i **exigim** l'acolliment de totes les persones migrades, sigui pel motiu que sigui, atenant al dret a la mobilitat humana.

Denunciem l'opressió que sobre les dones treballadores migrants té l'actual legislació i les polítiques públiques en la matèria. **Exigim** la derogació de la Llei d'Estrangeria.

Exigim el tancament immediat dels CIEs.

Som dones lliures en territoris lliures!

Denunciem les retallades pressupostàries en els sectors que més ens afecten a les dones i LGTBI: el sistema de salut, els serveis socials i l'educació.

Denunciem la corrupció com un factor agreujant de la crisi.

Denunciem la justícia patriarcal que no ens considera subjectes de ple dret.

Denunciem la greu repressió i retalls de drets que estem patint.

Exigim la recuperació de la memòria històrica i del protagonisme de les dones i de les seves lluites així com mantenir el record de les que ja no hi són: **Veritat, justícia, reparació i no repetició.**

Reivindiquem la total separació Església i Estat.

Exigim plena igualtat de drets i condicions de vida i la total acceptació de la nostra diversitat.

ENS VOLEM LLIURES, ENS VOLEM VIVES, FEMINISTES, COMBATIVES I REBELS!

Avui, la vaga feminista no s'acaba:

SEGUIREM FINS ACONSEGUIR EL MÓN QUE VOLEM!